ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Έτος ΣΤ'. Αριθμός 150[illegible]

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 Σεπτεμβρίου 1921

Γραφεία και Τυπογραφεία: Λεωφόρος Γεωργίου [illegible]
Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕ[ΡΙΚΟΥ]
Ετησία Δρ. 30	Ετησία Δρ. 35	Ετησία [illegible]
Εξάμηνος » 18	Εξάμηνος » 20	Εξάμηνος [illegible]

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 2[illegible]

Χειρόγραφα ουδέποτε επιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | *Δι' αγγελίας και διατριβάς ιδιαιτέρα συμφωνία*

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ

Παρέρχονται αι ημέραι και αρχίζουν να συμπληρούνται αι εβδομάδες πλέον αφ' ής ο Ελληνικός στρατός γράψας μίαν των ενδοξοτέρων και αιματηροτέρων σελίδων της ιστορίας του, ανέκοψε την προέλασίν του και εγκαθίσταται εις τας γραμμάς τας οποίας καθορίζουν τα επίσημα ανακοινωθέντα. Και η πάροδος εκάστης ημέρας σημειοί ζωηροτέρους τους παλμούς της Ελληνικής καρδίας, παλλομένης όχι μόνον από το αίσθημα της ευγνωμοσύνης και του θαυμασμού πρός τους ενδόξους νεκρούς, οίτινες προσέφερον εαυτούς θυσίαν εις τον βωμόν της Πατρίδος, και πρός τους επιζήσαντας, τους ευτυχήσαντας να αισθάνωνται εαυτούς περιβαλλομένους με τα αυτά αισθήματα, αλλά παλλομένης και από την αγωνίαν να μάθουν τί θα απογίνουν οι μόχθοι και αι θυσίαι των τέκνων του Ελληνικού λαού.

Και προσπαθεί ο Ελληνικός λαός — ευθύς αυτός και ανυπόκριτος — όχι πλέον ν' ακούση την φωνήν της Κυβερνήσεως του λέγουσαν την αλήθειαν, αλλά προσπαθεί να διαισθανθή τί σκέπτονται οι δυνάμει της ψήφου του καταλαβόντες την Αρχήν και τί υπό τας εκάστοτε δηλώσεις των υπουργών και των λοιπών αρμοδίων υποκρύπτεται. Και προσπαθών να διαισθανθή, προσπαθών να υπονοήση, ουδέν απολύτως συνάγει το ενθαρρυντικόν, ουδέν το ελπιδοφόρον, αλλ' αποκομίζει πικρίας και απογοητεύσεις.

Υπέρ την λάμψιν την οποίαν αναδίδωκεν η Ελληνική λόγχη, υπέρ την αίγλην με την οποίαν περιβάλλεται η μαχομένη Ελλάς, υπέρ την αιμοβαφή Ελληνικήν δόξαν, η οποία καλύπτει και νεκρούς, και επιζήσαντας, σωρεύονται απειλητικά τα νέφη της δυσπιστίας πρός το νικηφόρον του αγώνός μας και απειλητικώτερα άλλα νέφη, τα νέφη της δυσμενείας.

Αλλά κατά τί τούτο ανησυχεί την Κυβέρνησιν και τα όργανα της; αύτη βλέπει τα πάντα ρόδινα· τόσον ρόδινα ώστε δεν θέλει ούτε υπαινιγμόν ν' ακούση περί συγκλήσεως Συμβουλίου του Στέμματος, όπερ υποθέτει την ύπαρξιν σπουδαίων γεγονότων και την λήψιν σοβαρών αποφάσεων. Ουδέποτε άλλοτε η Ελλάς ευρέθη εις **καλλιτέραν** θέσιν από πάσης απόψεως, δηλοί ο κ. Πρωθυπουργός, **και επομένως η Κυβέρνησις έχεται στερρώς της Αρχής**, συμπληροί. Ενικήσαμεν.

Αλλ' ο λαός αγωνιά και η αγωνία του, καίτοι μη εκδηλουμένη διά τρόπου σαφούς και αναλόγου πρός την σοβαρότητα των περιστάσεων διά τον φόβον των φαλαγγιτών, φθάνει εν τούτοις εις τα ώτα των κυβερνώντων υπόκωφος άλλα τρομοποιητική της θυέλλης ήτις μέλλει να εκραγή. Και αρχίζει φυσικώ τω λόγω να καταλαμβάνη φόβος την μοιραίαν Κυβέρνησιν, ήτις διά πρώτην φοράν από της αναλήψεως της εξουσίας ευρίσκεται εις την ανάγκην να **λογοδοτήση** ενώπιον του αναντίρρητου λαού. Εννοεί ότι το κριτήριον της λαϊκής συνειδήσεως θα είναι αυστηρόν και αμείλικτον. Πρέπει πάση θυσία ν' αναβληθή η λογοδοσία, πρέπει ο λαός να βαυκαλισθή ακόμη· πρέπει ν' αποτραπή η προσοχή του από των σοβαρών ζητημάτων και ίσως εν τω μεταξύ ευρεθή ο από μηχανής θεός ο οποίος να σώση την κατάστασιν. Το μέσον της [illegible] να αποτραπή ο [illegible] της Κυβερνήσεως λοιπόν ο έλεγχος είναι τούτο προχείριον [illegible] και αποτελεσματικόν: δηλώσεις [illegible]

[illegible] δηλώσεων και εκ μέρους των υπουργών και εκ μέρους κατωτέρων αξιωματούχων.

Και άρχεται η βροχή των δηλώσεων: Θα γίνη αποστράτευσις· δεκάδες χιλιάδες χωροφύλακες αρκούν πρός φρούρησιν των συνόρων και της τάξεως, χωρίς μάλιστα να επιβαρυνθή ο τοσούτον συνεισενεγκών Ελληνικός λαός, αφού η στρατολογία των χωροφυλάκων θα γίνη από τα καταληφθέντα μέρη. Θα γίνη προσάρτησις των στρατιωτικώς κατεχομένων χωρών· πώς όμως, ερωτούν και οι πλέον ευπιστοι, θα γίνη η προσάρτησις; Και η «προσάρτησις» τότε μετατρέπεται εις «αφομοίωσιν», διά να καταλήξη εις «οργάνωσιν», διά την οποίαν συγκροτούνται αλλεπάλληλα υπουργικά συμβούλια, τα οποία, κατά τας εφημερίδας, συζητούν την εν γένει οικονομικήν και νομισματικήν αφομοίωσιν εν Μικρά Ασία, γινομένης ούτω και πάλιν χρήσεως του όρου «αφομοίωσις» πρός μεγαλειτέραν τόνωσιν.

Αλλά του πυροτεχνήματος τούτου της προσαρτήσεως η λάμψις υπήρξε βραχεία· άνεμος εναντίος πνεύσας από δυσμών το έσβυσε κατά τον αδοξότερον τρόπον. Η πραγματοποίησις των δηλώσεων θίγει τας Δυνάμεις και δυσαρέσκεια καταφανής αρχίζει να εκδηλούται, διερμηνευομένη διά του Ευρωπαϊκού τύπου. Οι συσκεπτόμενοι απέρχονται έκαστος εις τα ίδια και ο λαός ουδέν είδεν ή ήκουσεν, αφού εκ των συζητηθέντων εν τοις συμβουλίοις ουδέν ανεκοινώθη ούτε βέβαια και θ' ανακοινωθή. Μανθάνει μόνον ότι αποστράτευσις δεν θα γίνη επί του παρόντος τουλάχιστον, και ότι προσάρτησις δεν θα γίνη διότι δεν είναι δυνατόν να γίνη. Και αρχίζει να απελπίζεται και να διερωτάται· αλλ' αποσπάται και πάλιν η προσοχή του με την υποδοχήν του Βασιλέως, την επάνοδον του οποίου προεκάλεσεν η Κυβέρνησις διά ν' αποσπάση την λαϊκήν προσοχήν και να προφυλαχθή υπό την λάμψιν της βασιλικής πορφύρας.

Εν τω μεταξύ αι δηλώσεις εξακολουθούν. Εις το σημερινόν «Ελληνικόν Κράτος» δικαιούται έκαστος να κάμνη και πρό πάντων να λέγη ό,τι θέλει. Δεν εβελτιώθη αφ' ότου ο Στρατηγός Χατζηανέστη — αντιβενιζελικός φανατικός — ρεύγων διά την Ευρώπην το απεκάλεσε «Κράτος ο[ρ]έ[ρ]ετια»· τουναντίον επιρρώσθη και εβελτιώθη επί τα χείρω. Ούτω «ανωτέρα Στρατιωτική προσωπικότης» εδήλωσεν εις τον ανταποκριτήν του «Ημερησίου Τηλεγράφου» του Λονδίνου τοσαύτα και τοιαύτα ώστε να καθίσταται απίστευτον το ότι ελέχθησαν. Διότι εκτός του ότι πάντα όσα εδήλωσεν εν σχέσει πρός το καθαρώς στρατιωτικόν μέρος γρονθοκοπούνται και πρός την λογικήν και πρός την αληθή θέσιν των πραγμάτων επί πλέον είναι και αντίθετα πρός τας δηλώσεις των πολιτικών και στρατιωτικών Αρχηγών. Αλλ' εκείνο το οποίον προκαλεί την αγανάκτησιν είναι το εξής μέρος των δηλώσεων: «δεν μαχόμεθα μόνον με τους Τούρκους αλλά και με την Ευρώπην και η Ευρώπη δύναταί τις να είπη φρονεί να εκμεταλλευθή αμφοτέρους». Και τα συμπεράσματα του ανταποκριτού της Αγγλικής εφημερίδος είναι τόσο θετικά ώστε να μη δύναταί τις παρά να διασωθή την πικροτέραν αποτυχίαν. [illegible]

Και αποβλέπει [illegible] το ερώτημα: Αφού [illegible] των εθνικών μας [illegible] πράγματι [illegible] και των παραλείψεων της Κυβερνήσεως; Διατί θέλουν άραγε ευμενώς αι Δυνάμεις όταν δηλούται, έστω και δι' εσωτερικήν κατανάλωσιν ότι θα προσαρτήσωμεν εξ άπαντος [illegible] διά διεθνούς άξιώσεως θα μας καταλυσθώσιν ή τουναντίον προκαλείται η δυσμένειά των; Εξουδενίζονται αι Δυνάμεις με τας δηλώσεις της Ελληνικής Στρατιωτικής προσωπικότητος η τουναντίον καταπείθονται εν τη πεποιθήσει ότι είμεθα άνθρωποι αλλοπρόσαλλοι και επομένως ουχί άξιοι συμπαθείας και υποστηρίξεως;

Και αναγκαίως έπεται το ερώτημα: άραγε μόνον εξωτερικού εχθρού έχομεν ή έχομεν και του εσωτερικού, οι οποίοι διά των πράξεων και των παραλείψεών των γεννώσι και κρατύνουσι τους εξωτερικούς τοιούτους;

Και παρέπεται το ερώτημα: ποίοι εκ των δύο εχθρών είναι οι χειρότεροι και πρός ποίους πρέπει να στραφώμεν πρώτον;

Εις το ερώτημα τούτο θα δώση την απάντησιν ο Ελληνικός λαός, αλλά πριν την δώση ας ζητήση να φωτισθή από την αθάνατον Ελληνικήν σοφίαν των παρωχημένων χρόνων, θα αντλήση εκείθεν διδάγματα και θα μάθη ότι πρέπει να στραφή πρώτον κατά των εσωτερικών εχθρών διά να δυνηθή να καταπολεμήση και τους εξωτερικούς. Θα τον διδάξη ο μέγιστος της αρχαιότητος ρήτωρ ο Δημοσθένης να πράξη εκείνο το οποίον συνεβούλευσε τότε, συμπολίτας του εις παρομοίας περιστάσεις εύρων το αθάνατον εκείνο: **«ουκ έστιν «ουκ έξεστι των έξω εχθρών «κρατήσαι πριν αν τους εν τη «πόλει κολάσητε εχθρούς».**

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!

Η μέριμνα πρός διαιώνισιν της μνήμης των υπέρ Πατρίδος πεσόντων είναι το τίμημα της θυσίας εκείνων, αλλά και η τιμή των επιζώντων. Ως εκ τούτου είναι άξιον πάσης προσοχής το μνημείον εκείνο το οποίον προώρισται να τιμήση τιμώντας και τιμωμένους.

Αν προσθέσωμεν ότι το κριτήριον του πολιτισμού ενός λαού είναι αι καλλιτεχνικαί του εκδηλώσεις, καθίσταται προφανής η ευθύνη εκείνων, οι οποίοι διά της καθιερώσεως ενός γλυπτικού ή αρχιτεκτονικού έργου γενικού ενδιαφέροντος και εθνικής σημασίας δίδουν, δήθεν, το μέτρον της προόδου του τόπου των εις τους ξένους.

Διά τούτο έκαστος πολίτης, τέκνον φιλόστοργον της γενετείρας γης, οφείλει να επαγρυπνή εις την όσον ένεστι ευπρόσωπον και σεμνήν εμφάνισιν των συμβόλων τούτων της προόδου της Πατρίδος του.

Των σκέψεων τούτων εμφορούμενος, δεν εθεώρησα άσκοπον να καταστήσω προσεκτικούς τους συμπατριώτας μου επί του μελετωμένου Ηρώου της Λέσβου.

Όταν πρό ενός και ημίσεως έτους ευρισκόμενος εις Αθήνας είχα μάθη τα αποφασισθέντα περί ανεγέρσεως πολυδαπάνου Ηρώου εις τον τόπον μας, δυσπιστών πρός την αρμοδιότητα εκείνων εις τους οποίους είχεν ανατεθή η εκτίμησις των αναλογιών μεταξύ της δαπάνης και της σημασίας του έργου αφ' ενός και της ικανότητος του εκτελεστού καλλιτέχνου αφ' ετέρου, ηθέλησα ν' αναληφθώ εξ ιδίων τα πράγματα με την πρόθεσιν να αποκαλύψω εις τους εισηγητάς και επόπτας του έργου τας πλάνας τας οποίας εφοβούμην ότι θα εύρισκον.

Διέτριβε τότε εν Αθήναις, κληθείς εκεί υπό της Κυβερνήσεως εκ Παρισίων ο διαπρεπής γλύπτης κ. Δημητριάδης, μετά του οποίου είχα συνταξιδεύσει. Τούτον είχα παρακαλέσει να με συνοδεύση εις το υπουργείον της Περιθάλψεως, όπου ευρίσκετο έργον του καλλιτέχνου, όστις επρόκειτο να αναλάβη την εκτέλεσιν του πλαστικού μέρους του Ηρώου. Ο κ. Δημητριάδης μετά δυσκολίας συγκατετέθη να με ακολουθήση. Εξήγησα δε τον χαρακτήρα των δισταγμών του, όταν ευρέθημεν πρό του εν όψει έργου εντός του υπουργείου της Περιθάλψεως. Η εντύπωσίς μου υπήρξεν οδυνηρά! Ο Δημητριάδης ηναγκάσθη να την επικυρώση. Ήτο ένα γενικόν ξεχαρβάλωμα των κυριωτέρων στοιχείων της Τέχνης. Η ευθύνη του Πολυτεχνείου, της φιλτροποιού αυτής των αναπήρων της καλλιτεχνίας, εβάρυνε περισσότερον ακόμη επί του αμαρτωλού εκείνου μαθητού από τας ατελείας του τεχνίτου.

Ο πρώτος άνθρωπος, τον οποίον επεσκέφθην κατά την επάνοδόν μου εις Μυτιλήνην, υπήρξεν ο τότε Γενικός Διοικητής.

— Τί κάμετε κ. Χ.! Πρός Θεού σταματήσατε την παραγγελίαν. Περιμείνατε.

— «Είνε αργά, η παραγγελία είνε εν τω εκτελείσθαι».

Μοι απήντησεν ο κ. Γεν. Διοικητής θέτων υπό τα βλέμματά μου το παραγγελθέν σχέδιον του αγάλματος: μίαν γυμνήν γυναίκα, αναπάλλουσαν πυρσόν:

— «Τί έχει! δεν είνε άσχημον το έργον».

Αι βέβαια! όλα ήσαν εις την θέσιν των: τα χέρια, τα πόδια, και ο συνολικός αριθμός των μελών ήτο ακριβής. Και πρός αποστόμωσίν μου τελείαν, ο κ. Γεν. Διοικητής μοι έδειξε ολόκληρον το μεγαλοπρεπές σχεδιαγράφημα του Ηρώου:

Το Καστρίκι, εσωτερικώς διεσκευασμένον υπό διασήμου παρά τοις Έλλησι γερμανού αρχιτέκτονος, και εκ του μέσου αυτού αναπηδώσαν πρός το στερέωμα την πυρφόραν γυμνότητα. Σπανίως ησθάνθην τόσον την αλήθειαν του γαλλικού ρητού, κατά το οποίον «οι γερμανοί επλάσθησαν πρός διαιώνισιν του ακόμψου, του αισθητικώς αισχρού», όσον πρό του αρχιτεκτονικού εκείνου εξαμβλώματος. Η πυρφόρος γυμνότης αιωρουμένη υπέρ τας επάλξεις, μου εφαίνετο, με όλα της τα χάλια, λαμβάνουσα τον προχειρότερον δρόμον της φυγής από την περιβάλλουσαν αυτήν γερμανικήν καμπάραν.

Τέλος πάντων ο κίνδυνος του ανοσιουργήματος εκείνου απεσοβήθη υπό των περιστάσεων.

Τώρα αι επιχειρήσεις περί του Ηρώου σκέψεις στρέφονται και πάλιν πρός το Καστράκι. Αλλά την φοράν αυτήν μελετάται η ριζική κατεδάφισις του κυκλικού τείχους και η ανέγερσις εν τω μέσω της πλατείας του, αγάλματος παραγγελθέντος εις δόκιμον ζωγράφον.

Δεν θα κάμωμεν κανένα μάθημα συγκριτικής των ωραίων τεχνών, αλλά το να αναθέσης γλυπτικόν έργον εις γραφικόν τεχνίτην, τούτο σημαίνει ότι οι εντολείς αποβλέπουν εις έργον πρόχειρον πραγματοποιούν τα σημεία μόνον εκείνα της γλυπτικής τέχνης, κατά τα οποία συναντίζονται η πλαστική και η γραφική αλήθεια.

Τα λοιπά σημεία, δηλαδή τας χαρακτηριστικάς ακριβώς διαφοράς εκάστης των δύο τεχνών, κατά τας οποίας αφίσταται η μία τέχνη της ετέρας και αι οποίαι αποτελούν την βάσιν της εξελίξεως εκάστης, δεν τας έλαβον υπ' όψιν οι εντολείς. Ούτω λοιπόν το παραγγελθέν άγαλμα θα είνε ένα cliché, μία καινοτομία γραμμικών αναλογιών το πολύ πολύ, αφ' ου ο ζωγράφος είνε δόκιμος και έμπειρος της ιχνογραφίας.

Ο Έμερσον οικτείρει τους Άγγλους εκείνους, οι οποίοι είχαν παραγγείλει τα αγάλματα του Ουεστμίνστερ, ως αν επρόκειτο περί απλών διακοσμητικών θεμάτων. «Πόσον μακράν, έλεγε, είμεθα από την Ελληνικήν εποχήν καθ' ήν η γνώμη περί της αξίας ενός αγάλματος του Φειδίου, διήρει τους Αθηναίους εις δύο πολιτικάς μερίδας».

Το γλυπτικόν έργον του Ηρώου δεν θα εκπληροί τους όρους παρά μιας απλής figure décorative, η οποία δεν έχει εκεί την θέσιν της. Εκεί χρειάζεται άγαλμα τέχνης, ω άνδρες Μυτιληναίοι. Ας αφιερώσωμεν εις τους ενδόξους νεκρούς μας τας φροντίδας μας ακεραίας και όχι τα περισσεύματα των φροντίδων μας. Αξίζει να γίνη σοβαρά σκέψις περί του ζητήματος αυτού. Υπάρχει εις Παρισίους ο Δημητριάδης, άριστος γλύπτης μεταξύ των αρίστων της Γαλλικής πρωτευούσης, ήδη ένδοξος, αναλαμβάνων παραγγελίας του Κράτους. Το έργον του θα ετίμα άνευ ουδεμιάς αμφιβολίας τον τόπον μας. Ουδείς τον εσκέφθη. Ίσως ουδείς τον γνωρίζει εκ των ημετέρων!

Αλλά τί να είπωμεν διά τον μελετώμενον βανδαλισμόν, την κατεδάφισιν του μνημείου, το οποίον κατεδικάσθη να συμπαρασύρη μετ' αυτού εν ιστορικόν τεκμήριον με τα επ' αυτού επικαθήμενα λευκογένεια φάσματα των Βουλγράβων αιώνων, εν λάφυρον της αμυντικής μας πόλης, εν τρόπαιον της φυλετικής μας αντοχής, και τέλος μίαν γραφικήν απόλαυσιν!

Ποία η δικαιολογία της βαρβάρου ταύτης πράξεως; Μήπως το ότι το μνημείον είνε βάρβαρον; Αλλ' ο σεβασμός, ο οποίος ως εκ των ανωτέρω λόγων τω οφείλεται, είνε απείρως πατριωτικώτερος από μίαν υπερφίαλον εθνικιστικήν υπεροψίαν. Ο φανατισμένος πατριωτισμός ζητεί την εξαφάνισιν του μνημείου, διότι είνε και τούτο εθνικόν μνημείον εις το είδος του. Ένας δε ξένος περισσότερον θα θαυμάση το Ελληνικόν δαιμόνιον πρό αυτού παρά πρό οιουδήποτε νεωτέρου Ελληνικού καλλιτεχνήματος, προϊόντος του Πολυτεχνείου μας. Εμπρός εις το Καστρίκι θα μελετήση το μάθημα εκείνο του ενθουσιασμού, το οποίον προκαλεί η ήττα των ισχυρών υπό της ευφυΐας των αδυνάτων και το μάθημα αυτό θα λέγη «Βρε τους ο αβάλιος! πώς τους πέταξαν όλους απ' τη ράχη τους! όλους τους έφαγαν επί τέλους!» Ενώ κάθε άλλο μέτριον καλλιτέχνημα θ' ανακαλή εις τον ίδιον ξένον, ποίων μεγάλων προγόνων είμεθα μικροί κληρονόμοι!

Ευστράτιος Χ. Αθανασιάδης

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΝΙΒΟΥΝ ΤΟ ΓΑΜΠΡΟ

— *Το ξύπνημα*

Αλαφρό χτύπημα στην πόρτα με ξύπνησε. — Θα πάτε να δήτε που νίβουν το γαμπρό! ρώτησε διακριτικά απ' έξω η δροσερή η φωνή. — Α, ναι! Ευχαριστώ... Ανακάθισα στο φιλόξενο κρεββάτι μου. Απ' τ' ανοιχτό παράθυρο έμπαινε τσουχτερή η αυγινή δροσιά. Και βέβαια. Αψηλό μέρος είνε, βουνό, κι' όλο νερό, καταπράσινο και δροσόλουστο χωριό! Εκύτταξα κάτω πρός τη θάλασσα. Κοιμάται ακόμα, καμμιά βαρκούλα δε βγήκε να την ξυπνήση εκείνη. Η Αυγή έβαφε ελαφρά τριανταφυλλένιο τον ουρανό της Ανατολής, αντίκρυ, κι' έκανε τα βουνά να φαίνονται πιο σκούρα από τη θάλασσα. Στο αμπαίνι έλαμπεν ακόμα κάποιο φως αθώναμο, λησμονημένο ίσως σε κανένα καπηλειό.

— *Η γ[ι]ορτή [illegible]*

Ντύθηκα και βγήκα. Η μικρή μου φιλενάδα μου [illegible] το [illegible] την άφησαν είναι [illegible] να δει το νίψιμο γιατί οι κοπέλλες δε συνηθίζεται να βγαίνουν. Πέντε [illegible] ο γαμπρός είναι ο Αγιο-Κωσταντίνος. Εκεί είναι η βρύση με το κρύο το νερό σαν το κρύσταλλο, που θα νίψουν το γαμπρό. Στρίβουμε τη μεγάλη καμπή του δρόμου που περνούμε τη βιαστικά και μετά διαλεχτό άγιο παραπέρα. Απ' αντίκρυ ακούγεται γλυκό, ηχός οργάνων. Χαμ[η]λώνουν τραγούδια τα πουλάκια και κελαϊδούν. Η μικρή συντροφισσά μου είναι ενθουσιασμένη. Πρώτη φορά στη ζωή της θα παρασταθή στο έθιμο και γλυκοκελαϊδεί σα κισσί. Ζαρωμένη όμως και χωμένη στο πανωφόρι της. Ο Δεπτέμβρης φέρνει γρήγορα χαμώνα.

— *Χορεύουν*

Να το όμορφο ξωκλήσι! πάνω στο χείλος της ρεμματιάς, αγκαλιασμένο από πρασινάδες και περιτριγυρισμένο από λεύκες, αραδιασμένες σα νυφούλες. Σκαρβουν από πάνω του οι καρυδιές και τα πλατάνια σα να το χαμαρώνουν. Τριγύρω στα πεζούλια και σε πέτρες, προχερι βαλμένες στη σειρά, είνε αραδιασμένα στου γαμπρού τα παλληκάρια. Λεβέντες ένας κι' ένας, αγρυπνισμένοι, μα όχι νυσταγμένοι ούτε κουρασμένοι. Λες και δεν ήταν αυτοί που χόρεψαν και πίναν όλη νύχτα. Κωπου κάπου ανάμεσα έβλεπες και κανένα γεροντάκι, και κείνα όμως γελούσι σαν όλα τα πάντα εκεί τριγύρω. Πιο πέρα οι γυναικούλες έστιμαζουν τον καφέ, και στη μέση της μικρής πλατειάς, είνε στημένος ο χορός. Χορεύουν άντρες και παιδιά, πιασμένοι χέρι χέρι, ένα χορό παράξενο σαν κουτσή περπατησιά! Χορεύουν και προσμένουν τον ήλιο να προβάλη για να νιφτή, να λάμψη ο γαμπρός!

— *Σύσσειμος*

Κατάντικρυ στον Άγιο η βρυσομάνα και στη ρίζα της η βρύση η μαρμαροπελεκητή· πολλοί ώρα τώρα ο γαμπρός αγωνίζεται ο δύστυχος να νιφτεί και δεν το κατορθώνει. Δεν είχε βέβαια ανάγκη από νίψιμο μα δεν του το θέλει το έθιμο! Αριστερά του παραστέκουν ένα δυό γυναίκες αντιπροσωποί της νύφης. Τούχουνε έτοιμο προσόψι για να σφουγγιστεί. Άμποτε να τα κατάφερε ο φουκαράς και να γλυτώσει! Μα πλάι του και πίσω του, ακόμα κι' από πάνω από τη βρύση κι' ανάμεσα απ' τα πόδια του ένα σωρό χέρια παραμονεύουν.

Κρατούνε χόρτα και ξερόφυλλα, ως και χώματα ακόμα. Και μόλις κάνει να πάρει το πεσχίρι, φύα! μιά χούφτα χορταρένια στό βρεγμένο πρόσωπο! και τότες δόστου πάλι απ' την αρχή. Η μουσική παίζει χαρούμενα όλο γέλιου και τραγουδούν και μόνον ο γαμπρός, ο δύστυχος βασανίζεται μέσα στη γενική χαρά και από[illegible]

[illegible] Τι παράξενο έθιμο αλήθεια [illegible] σε να γύνουν [illegible] [illegible] νύφου, να δεν [illegible] [illegible] αντιπρόσωποι της νύφης.

— *Σκέψεις*

Κι' έτσι πια ο γαμπρός [illegible] είνε έτοιμος ν' αντανακ[illegible] σκέψις: Θα πάγη σ' όλους τα [illegible] σου [illegible] στο γάμο! [illegible] η αέλιωση συνοδεία για [illegible] Μαρίτσα η μουσική, πίσω ο γαμ[πρός] τον κουμπάρο και κατόπι [illegible] πρός τα παλληκάρια!

Ο Πτωχοπρόδ[ρομος]

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟ[Ν]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕ[ΨΙΝ]

Α[illegible] ΑΠΟΦΑΣ[ΕΙΣ] ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑ[ΔΑ]

Παρίσιοι, 16. — Το Πρα[κτορείον] «Χαβάς» ανακοινοί ότι η Διάσκ[εψις των] Πρεσβευτών κατέληξεν εις απόφ[ασιν] ής αναγνωρίζει την ανάγκην της [illegible] σεως της πολιτικής και εδαφικής [ακεραι]ότητος της Αλβανίας.

Η απόφασις της Διασκέψεως [illegible] ιδιαιτέραν τινά θέσιν εις την Ιτ[αλίαν] δούσα εις αυτήν το δικαίωμα της [illegible] σεως εξ ονόματος των Συμμάχων [illegible] ριττεύει καθ' ήν η Κοινωνία τ[ων Εθ]νών δεν θα ήτο εις θέσιν να [illegible] στήση την ανεξαρτησίαν της Αλβ[ανίας].

Η επιτροπή των ειδικών θα [illegible] κατ' αυτάς εις την Πρεσβευτικήν [illegible] ψιν οριστικόν σχέδιον των συνό[ρων της] Αλβανίας.

Τα νότια σύνορα ωρ[ί]σθησαν εν λόγω επιτροπής χθές.

— *Αλλαι πληροφορίαι*

Ρώμη, 16. — Τ[illegible] [illegible] Διάσκε[ψις] Πρεσβευτών [illegible] Αλβανικού ζητήματος. [illegible] σκέψεως [illegible] της ανεξαρτησίας και της ακερ[αιότητος] της Αλβανίας. Μετά τας [illegible] επί τούτου συζήτησ[εις] η Διάσκεψ[ις] [illegible] ότι η ανεξαρτησία και η [ακεραιό]της της Αλβανίας αποτελούν [illegible] ευρωπαϊκόν [illegible].

[illegible] απεδείχθη ότι η [illegible] των [illegible] τούτων [illegible] πάλιν κατά των στρατηγικών συ[μφερόν]των της Ιταλίας.

Η Διάσκεψις εξήτασεν ακολού[θως το] ζήτημα ενδεχομένης απειλής κατά [της ανεξαρ]τησίας της Αλβανίας, απεφ[άσισε δε] επί τούτου να συστήση εις τας Συμ[μαχικάς] Κυβερνήσεις όπως εν περιπτώσει [illegible] τοιαύτης τινός απειλής, [illegible] σουν το ζήτημα εις την Κοινωνί[αν των] Εθνών προκαλούντες την επέμβ[ασιν] της. Εν ή δε περιπτώσει η επέμβ[ασις της] Κοινωνίας ήθελεν αποδειχθή αν[επαρκής] ν' αναγνωρισθή εις την [Ιταλίαν] το δικαίωμα όπως επέμβη [illegible] ανεξαρτησίας της Αλβανίας.

Μετά τας ανωτέρω αποφάσεις [της Διασκ]έψεως επελήφθη του καθορισμ[ού των] Αλβανικών συνόρων.

Καθ' α τηλεγραφούν οι εν Π[αρισίοις] ανταποκριταί των ιταλικών εφημ[ερίδων] η Διάσκεψις συνεζήτησε πρώτον [illegible] νότιων και κατόπιν επί των βορ[είων] συνόρων της Αλβανίας. Ως πρός [τα νότια] σύνορα αυτής, απεφάσισεν ν' ανα[illegible] κατ' αρχήν τα σύνορα του 1913, [illegible] θορίζομενα εις το πρωτόκολλον της [Φλω]ρεντίας, συμφώνως πρός τα ό[illegible] Αργυροκάστρου και Κορυτσά [illegible] χονται εις την Αλβανίαν.

Κατά την επακολουθήσασαν [συζήτησιν] διά τα βόρεια σύνορα αυτής, οι [illegible] αντιπρόσωποι εξήτησαν τροποποιήσ[εις] υπέρ της Νοτιοσλαυΐας.

Κατόπιν τούτου η Διάσκεψις [illegible] σε να ζητήση την γνώμην εμπειρο[γνω]μόνων. Εν περιπτώσει διαφωνίας [illegible] ότι η Γαλλία θα προσπαθήσ[η να] εύρη συμβιβαστικήν λύσιν.

Όσον αφορά το ζήτημα της [νήσου] Σάσσωνος, τούτο επιλυθήσεται [illegible] ρων αποκλειστικώς των Ιταλών [και] Αλβανών, αι οποίαι δύνανται [illegible] βάση δι' απ' ευθείας συνεννοήσ[εως] διακανονισμόν του.

Βεβαιούται ότι ο τοιούτος δια[κανονι]σμός θα πραγματοποιηθή εντός [illegible] μήδος.

— *Η Ιταλ[ική] συμφωνία*

Ρώμη, 16.— Η επί του Αλ[βανικού] ζητήματος συμφωνία της Ιταλ[ίας και] Αγγλίας με την συναίνεσιν και [της Γαλ]λίας είνε γεγονός τετελεσμένον. [Η συμ]φωνία αύτη βασίζεται επί των εξ[illegible] ευθύνων σημείων: 1ον) Η Αγγ[λία] αναγνωρίζει απολύτως ότι η νήσος [Σάσων] δεν περιλαμβάνεται εις το Αλβαν[ικόν ζή]τημα καθόσον ανήκει αναπ[οσπάστως]

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

ΠΟΛΥ ΓΡΗΓΟΡΑ η Ἰταλία ἀνέλαβε τὰ προστατευτικά της καθήκοντα ἀπέναντι τῆς Ἀλβανίας. Καὶ δημιουργεῖ ὁ ἀντιπρόσωπός της μέσα εἰς τὴν πρεσβευτικὴν διάσκεψιν ἐπεισόδια, ἀποκρούων τὰς προτεινομένας Σερβικὰς τροποποιήσεις. Ἄργησαν ὀλίγον οἱ Σύμμαχοι ἀλλὰ τὸν πέτυχαν τὸν κεχαγιᾶ.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΚΟΙ ἤρχισαν προαισθανόμενοι εὐωδίαν ψητοῦ. Καὶ συσκέπτονται καὶ συζητοῦν ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου Κυβερνητικῆς μεταβολῆς, ἡ ὁποία, ἐλπίζουν ὅτι θὰ τοὺς φέρῃ ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἀκόμη κατὰ πόσον αἱ ἐλπίδες των εἶναι βάσιμοι· ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ πέσωμεν ἀπὸ τὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυβδιν χίλιες φορὲς προτιμότερος ὁ Γούναρης....

ΤΗΣ ΚΑΚΟΦΑΝΗΚΕ τῆς λογοκρισίας ὁ χθεσινὸς μας ἔπαινος. Καὶ διὰ νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ φαίνεται τὸ ρητὸν «πιπτόν στὸ γάμο σου νὰ σοῦ 'ρθῃ καὶ τοῦ χρόνου» ἥρπασε τὴν ψαλίδα καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ Κεμάλ! Καὶ ἡ μὲν κατὰ τοῦ Κεμὰλ ἐπιδρομὴ ἐξηγεῖται, διότι, ἐπὶ τέλους εἶνε στρατηγὸς καὶ οἱ λόγοι του ἔχουν κάποιαν σχέσιν μὲ τὰ στρατιωτικὰ ἔστω καὶ ἂν ἀπαγγέλλῃ ποιήματα. Τὸ πτωχὸν μας ὅμως ἄρθρον τί τῆς ἔπταισε καὶ τὸ κατεκρεμάτισε! Μήπως ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν;

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ἀπὸ τὸ Μέτωπον καθημερινῶς σχεδὸν: «Στείλατε καμμιὰ ἐφημερίδα· καιρὸν ἔχουμε νὰ δοῦμε τέτοιο πρᾶγμα». Καὶ ἡμεῖς στέλλομεν. Καὶ μᾶς ξαναγράφουν: «Γιατί δὲ μᾶς στέλνετε; Θὰ τὶς πληρώσουμε!» Καὶ ἀποστέλλομεν διαρκῶς καὶ καθ' ἑκάστην διὰ νὰ μὴν λαμβάνωνται ἀπὸ τοὺς πολεμιστάς! Εἶνε δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τί συμβαίνει, ἐὰν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» μυρίζει τυραννίαν;

τὴν Ἰταλίαν, καθόσον ἡ νῆσος αὕτη ἀναγνωρίζεται ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν στρατηγικὴν ἄμυναν τῆς Νοτίου Ἀδριατικῆς.

2ον) Τὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας ἀναγνωρίζονται συμφώνως πρὸς τὴν ἰταλικὴν ἄποψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ κυρωθοῦν τὰ σύνορα τὰ ὁποῖα καθώρισε τὸ Συνέδριον τῆς Φλωρεντίας κατὰ τὸ 1913. Τὰ νότια σύνορα τῆς Ἀλβανίας φθάνουν μέχρι τοῦ πορθμοῦ τῆς Κερκύρας εἰς τὸ ἀκρωτήριον Στύλον, ὅπου ἡ παρουσία παντὸς ἄλλου ἔθνους, πλὴν τῆς Ἀλβανίας θὰ ἠδύνατο νὰ βλάψῃ μεγάλως τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀδριατικῇ.

3ον) Ἐν τέλει ἡ συμφωνία ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Ἰταλίαν ἰδιαιτέραν θέσιν ὡς πρὸς τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα.

Η ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΚΕΜΑΛ ΚΑΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Ρώμη 16. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ρωσικῆς ἐφημερίδος «Ρούλ» μεταξὺ Τούρκων καὶ Μπολσεβίκων συνήφθη συμφωνία ἐπεκτείνουσα καὶ συμπληροῦσα τὴν συναφθεῖσαν πρὸ καιροῦ μεταξὺ Ἀγκύρας καὶ Μόσχας συμμαχίαν.

Κυριώτεροι ὅροι τῆς νέας συμφωνίας, κατὰ τὴν ἰδίαν ὡς ἄνω ἐφημερίδα, εἶνε οἱ ἀκόλουθοι.

1ον) Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας ὑποχρεοῦται νὰ μὴ συνάψῃ καμμίαν συμφωνίαν μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Συνεννοήσεως ἄνευ προηγουμένης ἀνακοινώσεως της εἰς τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν.

2ον) Οἱ μπολσεβίκοι ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προμηθεύσουν εἰς τοὺς κεμαλικοὺς τ' ἀναγκαιοῦντα πολεμοφόδια διὰ τὸ νικηφόρον τέλος τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

3ον) Οἱ Μπολσεβίκοι δικαιοῦνται νὰ καταλάβουν ὅλας τὰς περιφερείας τοῦ Καυκάσου τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν οἱ κεμαλικοί.

4ον) Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν πολεμοφοδίων ἡ κυβέρνησις τῶν Σοβιὲτ λαμβάνει τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀγκύρας — Σίβας — Μαύρης Θαλάσσης μὲ τέρμα ἐγγὺς τῆς Σαμψοῦντος.

5ον) Ἡ σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀποκτᾷ δικαίωμα προτεραιότητος διὰ τὴν ἐξ Ἀνατολίας ἐξαγωγὴν προϊόντων.

Ὁ γνωστὸς παλαίμαχος Ἰταλὸς δημοσιογράφος Βίκο Μαντεγκάτσα, σχολιάζων τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας τῆς «Ρούλ» παρατηρεῖ ὅτι ἐνδέχεται οἱ Τοῦρκοι νὰ ἐπρομηθεύθησαν σποραδικῶς πολεμικὰ εἴδη ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους, δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ Ρωσσία πεινᾷ, ὅτι τὰ ἐργοστάσιά της δὲν ἐργάζονται καὶ ὅτι τὰ ὀλίγα εἴδη ἅτινα δύναται νὰ παραγάγῃ ἀναγκαιοῦσι πρωτίστως εἰς τὸν στρατὸν τῶν Σοβιέτ, ἡ βοήθεια τῶν Μπολσεβίκων πρὸς τοὺς Κεμαλικοὺς δὲν εἶναι ἀξία λόγου. Ἐξ ἄλλου ἡ Μπολσεβικικὴ Ρωσσία δεικνύει διὰ τῆς ὡς ἄνω συμφωνίας διαθέσεις ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰς παραδόσεις τῆς Τσαρικῆς Ρωσσίας. Ἐπομένως οἱ ἐθνικόφρονες τοῦ Κεμὰλ βλέπουν εἰς τὸν Μοσκὸβ (τὸν Ρῶσσον) τὸν πατροπαράδοτον ἐχθρόν των. Διὰ τοῦτο οἱ Τοῦρκοι ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ δεχθοῦν Μπολσεβίκους στρατιώτας, εἰμὴ ἂν τεθῶσιν οὗτοι ὑπὸ ἀξιωματικοὺς τοῦ Κεμάλ, καὶ προτιμοῦν τὴν εἰς πολεμοφόδια ἐνίσχυσιν.

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ελ. Λόγον»

ΤΟΠΙΚΑ

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τῆς Ὑπαίθρου νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν ἐὰν δὲν λαμβάνουν τακτικὰ καὶ ἐγκαίρως τὰ φύλλα των.

— **Συγχαρητήρια**

Ὁ κ. Δήμαρχος ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Α. Μεγαλειότητα Βασιλέα καὶ Μέγαν Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον

Ἀθήνας

Ὑποβάλλοντες εὐσεβάστως καὶ αὖθις ἐγκαρδίους εὐχὰς καὶ ἔνθερμα συγχαρητήρια ἐπὶ τοῦ αἰσίως συντελεσθέντος Πανελληνίου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, μεγίστου δὲ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς μας ἔργου.

Εὐχόμεθα Ὕψιστον, ὅπως σκέπῃ καὶ κρατύνῃ Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐπὶ μήκιστον.

Δήμαρχος καὶ Δημοτικὸν Συμβούλιον Μυτιλήνης
ΑΝΑΣΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

— **Μονιμοποιήσεις ἀξιωματικῶν**

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πάλλη καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μονιμοποίησιν τῶν ἐφέδρων ἀνθυπασπιστῶν ὅλων τῶν ὅπλων συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὴν μονιμοποίησιν πάντων τῶν ἐφέδρων ἀνθυπασπιστῶν τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα.

Οἱ πρὸς μονιμοποίησιν ὁριζόμενοι ἀνέρχονται εἰς ὑπερχιλίους. Αἱ προαγωγαὶ αὐτῶν θὰ συγχρονισθοῦν μὲ τοὺς γενικοὺς προβιβασμοὺς οἵτινες ὑπολογίζονται ὅτι θὰ ἐνεργηθοῦν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

— **Ἡ ἐπισκευὴ φάρων καὶ φανῶν**

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξε τὴν ἐπισκευὴν τῶν φάρων καὶ φανῶν καθόσον πολλοὶ τούτων ἔπαυσαν νὰ λειτουργοῦν κανονικῶς διατρέχουν δὲ ἄμεσον κίνδυνον ὡς ἐκ τούτου τὰ ταξιδεύοντα πλοῖα.

— **Ἡ ἐξαγωγή**

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ἀνακοινοῖ ὅτι τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ ἀπεστάλη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου Τραπεζῶν ἐγκύκλιος πρὸς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, δι' ἧς ἐπεξηγεῖται ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐδάφ. 1 τοῦ Β.Δ. τῆς 9ης Ἰουλίου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγὴ προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἐπὶ προσωπικῇ ἁπλῶς τῶν ἐξαγωγέων ἐγγυήσει, ὅταν πρόκειται περὶ ἐμπόρων ἀπὸ διετίας ἀσκούντων τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα καὶ εὑρισκομένων σήμερον ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον τοῦ Κράτους.

— **Ταχυδρομικὰ δέματα**

Ἤρχισεν ἀπὸ χθὲς ἡ παραλαβὴ στρ. ταχυδρομικῶν δεμάτων εἰς τὸ ταχυδρομ. Σμύρνης διὰ ὅλους τοὺς ἐν δικτύῳ στρ. τομεῖς. Δὲν γίνονται ὅμως δεκτὰ δέματα, περιέχοντα εἴδη ὑποκείμενα εἰς σῆψιν ἢ θραῦσιν ὡς καὶ σίγαρα. Δεκτὰ εἶναι μόνον ἐνδύματα, διὰ τοὺς προκεχωρημένους τομεῖς. Σιγάρα ἢ ἄλλο εἶδος μὴ ὑποκείμενον εἰς βλάβην, γίνονται δεκτά, διὰ μόνους τοὺς τομεῖς, τῶν μετόπισθεν ὑπηρεσιῶν.

— **Δῶρα**

Χθὲς τὸ πρωῒ ἐπεσκέφθη τοὺς τραυματίας ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου Μανδαμάδου «ἡ Ὁμόνοια», ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰς Κυρίας Ν. Εὐσταθίου, Ι. Εὐστρατίου, καὶ Κ. Σαμίου καὶ τὰς δεσποινίδας Ἀνδρονίκην καὶ Ἰσμήνην Κόμνη, Ἰφιγέν. Στυλιανίδου, Ὄλγαν Βέη καὶ Ταρ. Ἀποστολέλλη καὶ τοῖς ἐμοίρασαν ἀφθόνως σιγαρέττα, γλυκίσματα καὶ διάφορα ἄλλα δῶρα. Ὡς γνωστὸν τὰ δῶρα ταῦτα ἠγοράσθησαν διὰ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐν Μανδαμάδῳ δοθείσης ἐπὶ τούτῳ ἑορτῆς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου. Οἱ τραυματίαι εὐχαριστοῦν.

— **Διὰ τὰ σχολεῖα**

Ἀναχωροῦν διὰ Καλλονὴν καὶ Μήθυμναν ὁ κ. Χριστοδουλόπουλος, ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων καὶ Α. Φουσκας, ἀρχιτέκτων, πρὸς ἐκλογὴν γηπέδων ἐπὶ τῶν ὁποίων θ' ἀνεγερθῶσι σχολαὶ τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων.

Μετὰ ταῦτα θὰ μεταβῶσιν εἰς Ἁγίαν Παρασκευὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἠρξαμένων ἐργασιῶν τῆς ἀνεγειρομένης ἐκεῖ σχολῆς.

— **Ἐχάθη φοράδα.**

Ἐκ Κλαπάδου ἐχάθη φοράδα χρώματος ντουρουδίκου, ἡλικίας 8 ἐτῶν. Οἱ γνωρίζοντες τίποτε σχετικὸν παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἐν Καλλονῇ κ. Γεώργιον Χαραλάμπους καὶ θὰ ἀμειφθοῦν γενναίως. 1—3

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Ἀχιλλέως Κουρκουλῆ

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις

Τὸ «ΙΘΑΚΗ» ἀναχωρεῖ Τετάρτην μεσημβρίαν διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιᾶ.

Τὸ «ΑΓΓΕΛΙΚΗ» ἀναχωρεῖ Πέμπτην διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιᾶ, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρινδήσιον.

Τὸ «ΠΟΛΙΚΟΣ» ἀναχωρεῖ Πέμπτην διὰ Ραιδεστὸν καὶ Κων)πολιν.

Τὸ «ΑΘΗΝΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Πέμπτην διὰ Δεδεάγατς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Πειραιᾶ.

Τὸ «ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ» ἀναχωρεῖ Κυριακὴν διὰ Κων)πολιν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΑΠ ΤΟ ΛΥΡΙΚΟΝ ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

36

Οἱ πόνοι, ποὺ μὲ τυραννᾶνε
Τραγούδια γίνονται μικρά,
Καὶ μὲ ἠχερὰ φτερὰ
Πρὸς τὴν καρδιὰ της φτερουγᾶνε.

Βρίσκουν τὸ δρόμο, πὰν κοντά της,
Μὰ πίσω κλαίγοντας γυρνοῦν,
Κλαῖν καὶ δὲ θέλουνε νὰ ποῦν
Τί εἴδανε κεῖ μὲς στὴν [illegible] της
ΕΡΡΙΚΟΣ ΧΑΪΝΕ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΠΑΙΖΟΥΝ

Ἐγύριζα σὰν ἔρημος στοὺς δρόμους, συλλογιζόμενος ποῦ εἶναι δυνατὸν νὰ περάσῃ κανεὶς εὐχάριστα κάπως κι' ὄχι καφενέδικα τὴν ὥρα του. Ἔκλεισε βλέπετε ὁ κῆπος, πλέον δὲ Καρακάσης ἔχει καλύβαν πλέουσαν.... Καὶ δὲν πᾶς στὴ Μ. Βρεττανία! μοῦ παρατήρησε κάποιος φίλος. Καλὴ ἰδέα ἐσκέφθην. Ἀφοῦ γίνονται συγκεντρώσεις τόσο ὡραῖες, κατὰ ποῦ λέγε, βέβαια καὶ θὰ πάγω!

Καὶ ἐπῆγα. Εἰς τὸ σαλόνι ὑπῆρχον πολλοὶ καὶ διάφοροι ἄνθρωποι παντὸς φύλου. Καὶ ἔπαιζαν. Ὅλοι ἔπαιζαν. Καταμεσὶ στὸ τραπέζι μιὰ ὡραία ἀρσενικοθηλυκὴ ἔπαιζε μανιωδῶς. Στὸ πιάνο ὁ Καρακάσης ἔπαιζε. Στὸν καναπὲ δυὸ ματάκια πονηρὰ ἔπαιζαν,.. τὸν παπᾶ. Σὲ μιὰ γωνιὰ κάποια νεαρὰ κυρία ἔπαιζε μὲ τὴν οὐρὰν τῆς γάτας της. Κάποιος ἀξιωματικὸς ἐνέπαιζε τοὺς πάντας. Γενειοφόρος δὲ παρεπίδημος ἔπαιζε τὸ κομβολόγιόν του. Ἐνθουσιασθεὶς καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν τρελλὴν διασκέδασιν ἐπῆρα τὸ καπέλλο μου καὶ ἐπῆγα νὰ παίξω... τάβλι.

ὁ Κατανύγμης

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΕΑΣ

Οἱ θαυμασταὶ τοῦ Ζὰν Μωρεὰς εἰς Παρισίους ἔδειξαν κάποιαν ἀνησυχίαν διὰ τὸν τάφον του, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφη κάπου ὅτι εἶχεν ἐντελῶς παραμεληθῆ, τοῦτο δὲ ἐθεωρήθη ὡς ἀσέβεια πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ποιητοῦ.

Εἰς παρισινὸν περιοδικὸν δίδονται πληροφορίαι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τάφου τοῦ Μωρεὰς πρὸς καθησυχασμὸν τῶν θαυμαστῶν του.

Καὶ μανθάνομεν ὅτι ὁ τάφος του εἶνε περιποιημένος πάντοτε, ὅτι ἡ γενομένη ἐσχάτως βαφὴ τῶν κιγκλίδων του τὰς προφυλάσσει ἀπὸ τὴν σκωρίαν, ἡ δὲ πυκνόφυλλος περιπλοκὰς τὰς στολίζει. Κατηγγέλθη ἐπίσης καὶ ἡ ἐγκατάλειψις μέχρι μαρασμοῦ τῆς «ἐλάτης», ἡ ὁποία ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα εἶνε κυπάρισσος μὲ ὁλοπράσινα φύλλα.

Ἐφυτεύθη εἰς τὸν τάφον τοῦ Μωρεὰς τῷ 1911 καὶ ἦτο τότε δενδρύλλιον, σήμερον ὅμως τὸ ὕψος της φθάνει μέχρι δύο μέτρων καὶ ἂν δὲν καλύπτῃ ἀκόμη ὁλόκληρον τὸ λευκὸν μάρμαρον τοῦ τάφου, σκεπάζει ὅμως μὲ τὴν σκιάν του τὸ ὄνομα Ζὰν Μωρεὰς τὸ ὁποῖον εἶνε χαραγμένον μὲ χρυσᾶ γράμματα ἐπάνω εἰς τὸ μάρμαρον, χωρὶς κανένα ἄλλον τίτλον.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Διευθυντὰ
τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου»

Μὲ κατάπληξιν ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἕνωσις» ὅτι εἰς τὰς διεξαγομένας διὰ τοῦ τύπου καὶ εἰς τὰ καφενεῖα πολιτικὰς συζητήσεις ἔθεσαν τὸ ἔναυσμα οἱ τραυματίαι ἀξιωματικοὶ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔδωσαν λαβὴν νὰ πιστευθῇ παρὰ τῷ λαῷ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ ὑπόθεσις ἐχάθη κτλ. Ἡ ἐφημερὶς ἐλησμόνησεν, ὅτι τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μας ἀντὶ νὰ μᾶς εἴπῃ ἕνα «καλῶς ὡρίσατε», διὰ τριστήλου ἄρθρου της, κατηγόρει τοὺς Φιλελευθέρους ὅτι ὑποσκάπτουν τὸν ἀγῶνα, τὴν ἑπομένην δέ, ἐπαναλαμβάνουσα τὰ αὐτά, ἐκατηγόρει καὶ πάλιν τοὺς Βενιζελικοὺς ὅτι χαίρουν εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν ἀποτυχίαν. Ἐκτὸς τούτου εἶνε ἥκιστα τιμητικὸν καλμακρὰν πάσης ἠθικῆς, νὰ κατηγορῇ μία ἐφημερὶς ἀορίστως.

Δύναται νὰ γνωρίζῃ ἡ «Ἕνωσις» καὶ οἱ ὅμοιοί της, ὅτι οἱ τραυματίαι ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των διὰ τὴν Πατρίδα, ἐνδιαφέρονται καὶ ποθοῦν περισσότερον διὰ πᾶσαν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, ἀπὸ τοὺς φυγοστράτους καὶ τοὺς ἀργοσχόλους συζητητὰς τῶν καφφενείων, οἱ ὁποῖοι δὲν προσέφερον ἀπολύτως τίποτε εἰς τὸν σκληρότατον ἀγῶνά μας. Ἠμποροῦν νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς ἀηδεῖς συζητήσεις των, ἂς ἀφήσουν ὅμως ἡμᾶς ἡσύχους εἰς τοὺς πόνους μας. Ἂς παύσουν τὴν ἐλεεινὴν μέθοδον νὰ ἐπιρρίπτουν εἰς ἄλλους ὅ,τι βαρύνει αὐτούς.

Τραυματίαι ἀξιωματικοί

ΛΑΚΩΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

«Μέτωπο 7 Σεπτεμβρίου 1921

Ἀγαπημένοι μου,

Εἶμαι καλὰ καὶ σᾶς χαιρετῶ καὶ σᾶς εὔχομαι τὰ ἴδια. Βρισκόμαστε στὴ θέση ποὺ μᾶς ἀφήσατε στὶς 29 Ἰουλίου. Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἡρώων μας ποὺ δὲ γύρισαν πίσω ἀπὸ τὴν ἐκστρατεία. Ὁ Στρατὸς ἔκανε πιὸ πολὺ ἀπ' ὅ,τι μποροῦσε.

Μ' ἀγάπη
Β. Π.»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΝΕΚΡΩΝ

Καταντᾷ ὄντως ἀπίστευτον αὐτὸ ποῦ ἔγραψε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μία παρισινὴ ἐφημερίς. Εἰς τὴν Βιέννη ἔφθασεν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον πρὸς διανομὴν ἐπιστολὴ φέρουσα τὴν ἐπιγραφήν:

Κύριον Λούδβιγ Μπετόβεν
καθηγητὴν τοῦ Ὠδείου
ὁδὸς Σπανιόλ—Νοάρ—15
Βιέννην

Ὁ διανομεὺς ὅστις ἐξεπλάγη πρὸς στιγμήν, τύπος ὅμως τακτικοῦ καὶ πιστοῦ ὑπαλλήλου ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του ἐπανέφερε δὲ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον σημειώσας ἐπὶ τοῦ φακέλλου: Ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶνε σήμερον ἄγνωστος εἰς τὴν ἀναφερομένην ὁδὸν καὶ εἰς τὸν σημειούμενον ἀριθμόν. Εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην κατῴκει πρὸ 92 ἐτῶν ἕνας Λούδβιγ Μπετόβεν, ὅστις ἀπεβίωσε τῷ 1827»

Τί νὰ ὑποθέσωμεν τώρα; Ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἔκαμε ἕνα περίπου αἰῶνα διὰ φθάσῃ εἰς τὴν Βιέννην, ἢ ὅτι ὁ γράφων δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Μπετόβεν δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ζωὴν ἀπὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος. Καὶ αἱ δύο ὑποθέσεις φαίνονται ἀστήρικτοι. Ἡ πιθανωτέρα ὅμως θὰ ἦτο ἡ δευτέρα ἀφοῦ ὑπάρχει ἐκδότης ὁ ὁποῖος ἔγραψεν εἰς γνωστότατον συγγραφέα, ἀποθανόντα πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ τῷ ἐπρότεινε νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἔργα του.

ΧΟΡΟΣ

Μεγάλην σπουδὴν δεικνύουν ἐφέτος οἱ συμπολῖται μας, τὰ κοριτσόπουλα πρὸ πάντων, διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν νέων χορῶν. Ὁ Ἀνέστης πρωτη φορὰ βλέπει «τέτοια βάσι», ὅπως λέγει. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν στενοχωρεῖ καθόλου. Δὲ χαλᾷ ἡ καρδιά του. Ἀγάλια-γάλια γίνεται ἡ ἀγουρίδα μέλι.

* *

Περισσότερη βασιλικὴ ὅμως φαίνεται ἡ ὑπαλληλικὴ νεολαία. Στὸ χοροδιδασκαλεῖον τοῦ κ. Παπάζογλου κάτω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν στροβιλίζονται κάθε βράδυ ἀρκετὰ ζεύγη νεαρῶν κομψευομένων. Καὶ ὁ ἀγαθὸς γεροντάκος ὁ Παπάζογλου, παρακολουθεῖ ἐπισταμένως καὶ ἐπιβλέπει καὶ διδάσκει καὶ καμαρώνει.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφώ». — Ἀπόψε τὸ 7ον ἐπεισόδιον τοῦ Σινεμπάρ. Ἐπίσης θὰ προβληθῇ καὶ ἡ ταινία τῆς Κιουτάχιας μὲ τὸν Βασιλέα. Τὴν Πέμπτην νέον ἔργον χάριν τῶν τραυματιῶν.

«Ἀλκαῖος» — Ἀπόψε παίζεται τὸ πρῶτον ἐκ τῶν 15 ἐπεισοδίων τοῦ «Ἄρχοντος τῶν Μυστηρίων», μὲ ἑλληνικὰς ἐξηγήσεις. Ἐπὶ πλέον ἡ μάχη τῆς Κιουτάχιας, (6 μέρη) μόνον διὰ σήμερον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνεχώρισεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς ἀδελφῆς του ὁ καλλιτέχνης Ζωγράφος κ. Θ. Μαλούχης.

— Ἀφίκετο ἐκ Λήμνου, ὁ συνάδελφος κ. Ἀγγ. Δημάδης διευθυντὴς τῆς «Νέας Λήμνου».

— **Διανυκτερεύοντα Φαρμακεῖα**
ΚΥΡΙΑΚΗ, 19.— Γ. Φρύσσα
ΔΕΥΤΕΡΑ, 20.— Π. Παλαιολόγου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ κυρία Μαρίκα Στεφανέλλη γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της ὅτι, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως κατάστημά της μεταφέρει εἰς τὰς Ἀθήνας ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χέϊδεν 21 — πλατεία Κυριακοῦ.— Πρὸς εὐκολίαν τῶν πελατῶν της θέλει διατηρήσῃ τὸ ἐνταῦθα ὡς ὑποκατάστημα της, διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Γαρυφαλιᾶ Π. Καρολῆ. Ἕκαστος δὲ πελάτης, δύναται ἐκτὸς τῆς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μετὰ τοῦ καταστήματος Ἀθηνῶν νὰ ἀπευθύνεται καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημά της, διδων τὰς παραγγελίας του ἐπὶ μέτρῳ. Ταύτας θὰ λαμβάνῃ ἀσφαλέστατα ἅμα τῇ ἀφίξει των ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος.

Πρὸς τούτοις θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑποκατάστημα της μεγάλη συλλογὴ δειγμάτων διαφόρων ὑφασμάτων ἐκ τῶν καλλιτέρων καταστημάτων Ἀθηνῶν μὲ τὰς καλλιτέρας τιμάς. 1—5

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ὁ διευθύνων τὸ τεχνικόν μας τμῆμα Βόλου προκειμένου νὰ παραδώσῃ Γεωργικὰ μηχανήματα ἤτοι Βενζινάροτρον, κλπ. τῶν ἐν MANNHEIN ἐργοστασίων «LANZ» θέλει κατέλθει τὴν πόλιν μας καὶ θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου πρὸς ἀγορὰν Γερμανικῶν μηχανημάτων, παντὸς εἴδους καὶ διὰ κάθε εἶδος ἐγκατάστασιν βιομηχανίας.

Handelshaus «Olympia»
Ἀντιπρόσωποι
Ἀνατολικὴ Ἕνωσις

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 350 ΑΘΗΝΑΙ 19 Σεπτεμ. ὥρα 1 πρωϊνή

Ἡ ἀφομοίωσις

Τὸ ἑσπέρας τῆς χθὲς ἐγένετο μακρὰ ὑπουργικὴ σύσκεψις εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ὕπατος Ἁρμοστὴς Σμύρνης κ. Ἀρ. Στεργιάδης. Ἡ συνεργασία αὕτη, ἦτο σχετικὴ μὲ τὴν ὁριστικὴν [illegible] τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων Μικρασιατικῶν ἐδαφῶν. Ἡ σύσκεψις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία, [illegible] ἐλήφθησαν δὲ κατ' αὐτὴν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας [illegible] ἐντολὴν νὰ ἐφαρμόσῃ ὁ κ. Στεργιάδης.

Ἡ συμπλήρωσις τῆς Κυβερνήσεως

Ἡ πρό τινος ἀγγελθεῖσα συμπλήρωσις τῆς Κυβερνήσεως διὰ προσλήψεως νέων ὑπουργῶν φαίνεται ὅτι ἐγκατελείφθη. Βεβαιοῦται ὅμως ὅτι αὕτη πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν ἐξ Εὐρώπης ἐπάνοδον τοῦ κ. Γούναρη.

Ἑτοιμάζονται

Παρατηρεῖται μεγάλη κίνησις εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατικοῦ κόμματος. Λέγεται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ σύσκεψις ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Κατ' αὐτὴν θὰ συζητηθοῦν καὶ θὰ ἀνταλλαγοῦν γνῶμαι ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου τῆς Κυβερνητικῆς μεταβολῆς.

Ἠθικαὶ ἀμοιβαί

Ὁ ναύαρχος Ἠπίτης, ἀρχηγὸς τοῦ στόλου Α, ὑποβάλλει πρότασιν ἀπονομῆς τοῦ ἀριστείου τῆς ἀνδρείας εἰς τοὺς Κυβερνήτας τῶν μονάδων τοῦ στόλου Α, διὰ τὴν ἐξαίρετον δρᾶσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διοικουμένων πολεμικῶν ἀνὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

Ἀντικαταστάτης

Τὴν Τρίτην, (αὔριον) ἀφικνεῖται διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ «Κένταυρος» ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ ναυάρχου Κέλυ, Ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς.

Νέον Κράτος

Ἡ Δυτικὴ Οὐγγαρία ἀνεκηρύχθη ἀνεξάρτητον κράτος ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Φρήδριχ.

Καὶ ἐπεισόδια

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ διακανονισμοῦ τῶν ἀλβανικῶν συνόρων ἐν τῇ πρεσβευτικῇ Διασκέψει ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος ἐδημιούργησεν ἐπεισόδιον μὴ θέλων νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προταθείσας ὑπὸ τῆς Σερβίας ἐλαφρὰς τροποποιήσεις.

Τὸ Βορειοηπειρωτικόν

Οἱ Βορειοηπειρῶται συνελθόντες εἰς συνεδρίαν, ἐξέλεξαν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἠμποδίζετο νὰ δράσῃ κατὰ τῶν Ἀλβανῶν, θὰ ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν τοῦ λαοῦ τῆς Β. Ἠπείρου πρὸς τὸν Βασιλέα, παρακαλοῦσα τὴν ἐπέμβασιν Αὐτοῦ χάριν σωτηρίας τῆς κινδυνευούσης πατρίδος των.

Εἰς τὰ σύνορα

Ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα ἐξ Ἰωαννίνων ἀγγέλλουν ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις, κηρύξασα ἐπιστράτευσιν συγκεντρώνει στρατεύματα εἰς τὰ σερβοαλβανικὰ σύνορα. Ἡ Σερβία ἐξ ἄλλου, προβαίνει εἰς ἀναγκαίους στρατιωτικὰς κινητοποιήσεις.

Διαμαρτύρονται

Οἱ Πόντιοι ἀπεφάσισαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν πρὸς τοὺς Συμμάχους ἐναντίον τῆς ἀπειλῆς τοῦ Κεμὰλ περὶ ἐξοντώσεως τοῦ ὑπολειφθέντος ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανισμοῦ.

Τουρκικὴ προπαγάνδα

Καθ' ἃ τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐσπευσμένως εἰς τὰς συμμαχικὰς πρωτευούσας, εἰδικοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς προπαγανδισμὸν διὰ τοῦ τύπου, ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἀποστράτευσις

Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, τὰ περὶ ἀποστρατεύσεως διαδοθέντα, θεωροῦνται πρόωρα, δεδομένου ὅτι ἡ ἑδραίωσις τοῦ στρατοῦ εἰς τὰς νέας του γραμμὰς καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς κατεχομένης μικρασιατικῆς χώρας θὰ ἀπαιτήσῃ ἀρκετὸν χρόνον,

ΔΟΥΖΑΣ

Σιγαρέττα SUPERIOR μηχανοποίητα, Α΄. ποιότητος	Δρ. 1.35
Σιγαρέττα ΣΚΡΑ. μηχανοποίητα, ποιότης Γ΄.	Δρ. 0.85
Καπνὸς Φέτα Α΄. ποιότης	Δρ. 1.25
Καπνὰ Β΄. ποιότητος	Δρ. 0.95
» Γ΄. »	Δρ. 0.75
» Δ΄. »	Δρ. 0.55

μὲ ὅλως νέα πατσάλια

ΥΙΟΙ Α. ΧΙΩΤΕΛΛΗ

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΣ & Σια

Τὰ Σιγαρέττα μας **LUX & FAMA** εἶναι τὰ καλλίτερα.
Τὰ Καπνά μας **Γ΄. & Δ΄.** ποιότητος, ἀσυναγώνιστα.

VENI - VIDI - VICI

Ὁ καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Φρὶτς Ι. Μρὰζ φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας του ὅτι πλουτίσας τὸ Ἀτελιέ του μὲ νέα Γερμανικὰ μηχανήματα non plus ultra ἐνταῦθα καὶ μὲ φακοὺς τελευταίου συστήματος (Dalmayer) ἐκ Λονδίνου, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ἐργασίας εἰς τιμὰς *συγκαταβατικάς*. Ὄχι ρεκλάμα ἀλλὰ *πραγματικότης*. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 8ης π.μ. μέχρι τῆς ἑσπέρας.